

Pedro Mañas

David Sierra Listón

Anna KADABRA

El llibre prohibit

Estrella Polar

Anna KADABRA

El llibre prohibit

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Anna Kadabra. El libro prohibido*

© del text: Pedro Mañas, 2025

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2025

© de la traducció: Núria Artigas Bellsollell, 2025

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2025

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2025

ISBN: 979-13-87519-84-1

Dipòsit legal: B. 9.063-2025

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats
de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

La Sarah es va quedar sense saber en què consistien aquells *Contes encantats* perquè la professora va dir que ja n'havíem après prou per una nit.

Jo diria que n'havíem après massa. Segur que tindria malsons amb els maleïts llibrets!

Encara tremolava de por quan vam pujar al terrat a buscar els nostres vehicles. Bé, de por

i de fred. No vegis com bufava el vent sobre la teulada!

Tots ens vam cordar l'abric fins al coll. Em va semblar que el de la Sarah feia molt d'embalum, però no li vaig donar importància.

En realitat, em va sorprendre més la pressa que li va venir de sobte.

—Ep, espera't —va dir el Marcus, en veure que pujava a l'escombra—. No volarem junts fins al poble?

—Eh... És que aquesta nit no em puc entretenir —va respondre ella d'una manera evasiva—. Demà he de matinar per acomiadar-me dels pares abans no marxin de viatge.

Ja deus saber que tant la mare com el pare són col·leccionistes d'art. Això els obliga a anar sovint de visita a la ciutat per cercar-hi noves peces.

Però la Sarah se'n surt molt bé tota sola.

També se'n surt bé amb els enlairaments.

Va clavar tal trepitjada a terra que va sortir disparada com un coet. Fins i tot les estrelles semblava que li obrissin pas, arrossegades per la seva escombra.

—Quines presses! —va mussitar l'Oliver, que s'aferrava amb força a la guitarra voladora.

—No us sembla que la Sarah està molt rara?
—va remugar l'Àngela.

Era graciós que precisament ella digués això, tenint en compte que duia una boà de plomes en lloc de bufanda. Però no em preguntis el perquè.

Pel que fa a mi, estava massa cansada per seguir xerrant. Fins i tot per conduir el meu patinet. Una mica més i xoco contra la finestra en tornar a casa.

Per sort, no vaig tenir malsons. Vaig dormir com un tronc i em vaig despertar com un enciam. És a dir, fresca i descansada per passar un altre dia a l'escola.

I allà va ser on va començar el malson.

Era l'hora del pati i tots érem al nostre racó secret. Bé, gairebé tots. Resulta que la Sarah no apareixia per enlloc.

Això sí que era estrany! Si fos per ella, aniria a l'escola fins i tot el dia de Nadal.

—Es deu haver posat malalta —va comentar l'Oliver—. Tant d'estudiar no pot ser bo.

Vam decidir interrogar els seus companys de classe, però ningú no en sabia res. Potser l'Oliver tenia raó i no es trobava bé. I sense ningú a casa per cuidar-la! Els seus pares no tornarien fins a l'endemà.

Llavors va ser quan se'ns va ocórrer buscar un mirall per trucar-li. Els únics que teníem a l'abast eren els dels lavabos de l'escola.

L'Àngela i jo ens vam colar juntes al de noies. Per sort, estava buit. Els miralls, en canvi, estaven plens. De taques i d'esquitxades. Semblava un bany per a porquicorns.

—Bah, no crec que la brutícia tingui cap

importància —va opinar l'Àngela—. Com a molt crearà unes interferències de no res.

El cas és que ens vam quedar sense saber-ho perquè la Sarah no va contestar la trucada. I sort que no ho va fer, perquè en aquell moment va entrar una nena als lavabos.

—Què feu? —va preguntar en veure'ns petrificades com dues gàrgoles.

—Comprovar que ens reflectim als miralls —va respondre l'Àngela, tan panxa—. Ara ja sabem que no som vampires.

La propera vegada li diré que em deixi a mi les excuses.

Vam tornar al pati per reunir-nos amb l'Oliver i el Marcus. Ells sí que semblaven vampirs, però per la pal·lidesa que havien adquirit.

—N'està passant una de grossa —va dir el

Marcus tot assenyalant la insígnia que ocultava sota l'abric.

I és que havia començat a brillar. I les nostres també. Això volia dir que algun membre del club estava en perill. Era el moment de començar-nos a preocupar per la Sarah.

—Deu haver tornat a la mansió? —se'm va ocórrer—. Potser va oblidar-hi alguna cosa, ahir.

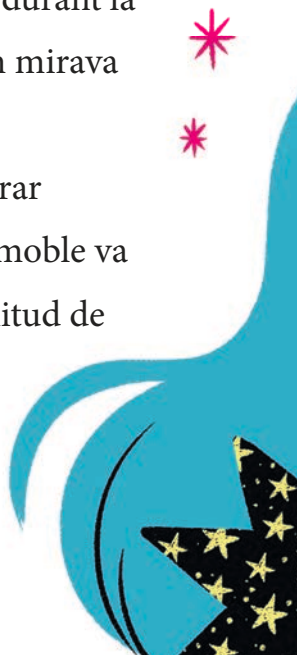
Vam decidir visitar la casa després de classe. Per desgràcia, la vam trobar deserta. Fins i tot el senyor Caracarbassa devia d'estar fent la migdiada en algun gerro.

—Sembla que tot està en ordre —vaig dir, després de pujar fins a la torre.

Lavors va ser quan al Marcus el va assaltar una sospita sobtada.

—La Sarah estava molt estranya ahir durant la classe —va murmurar—. Recordeu com mirava aquell llibre de contes?

Després, va treure la vareta i va fer girar l'estanteria per revelar el doble fons. El moble va xerricar d'una manera horrible en la solitud de l'estança.

Allà, al costat secret, hi faltava alguna cosa.
I estic convençuda que ja deus saber què era.
La nostra amiga s'havia endut aquell volum
tan misteriós.

